

Euroopan unionin virallinen lehti

L 248

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

50. vuosikerta
22. syyskuuta 2007

Sisältö	I	EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista	
		ASETUKSET	
	★	Neuvoston asetus (EY) N:o 1098/2007, annettu 18 päivänä syyskuuta 2007, Itämeren turskakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 779/97 kumoamisesta	1
	★	Neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2007, tehty 18 päivänä syyskuuta 2007, kalastustoimintaan sovellettavista valvontatoimenpiteistä Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan yleissopimuksen alueella annetun asetuksen (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta	11
	★	Neuvoston asetus (EY) N:o 1100/2007, annettu 18 päivänä syyskuuta 2007, Euroopan ankerias-kannan elvytystoimenpiteistä	17
		Komission asetus (EY) N:o 1101/2007, annettu 21 päivänä syyskuuta 2007, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	24
		Oikaisuja	
	★	Oikaistaan neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 723/2004, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2004, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta (EUVL L 124, 27.4.2004)	26
	★	Oikaistaan neuvoston asetus (Euratom, EHTY, ETY) N:o 1473/72, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1972, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta annetun asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 muuttamisesta (EYVL L 160, 16.7.1972) (Suomenkielinen erityispainos, Alue 1, Nide 1, s. 79)	27

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1098/2007,

annettu 18 päivänä syyskuuta 2007,

Itämeren turskakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 779/97 kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(EY) N:o 2371/2002 ⁽²⁾ säädetään muun muassa, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi yhteisö noudattaa ennalta varautumisen periaatetta toteuttamalla toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu suojelemaan ja säilyttämään kantaa, mahdollistamaan sen kestävä hyödyntäminen ja saattamaan kalastustoimien vaikutukset meriekosysteemiin mahdollisimman vähäisiksi. Yhteisön tavoitteena on ottaa kalastuksenhoidossa asteittain käyttöön ekosysteemiin perustuva lähestymistapa ja edistää taloudellisesti kannattavalla ja kilpailukykyisellä kalastus- ja vesiviljelyalalla harjoitettavaa tehokasta kalastustoimintaa, joka tarjoaa kohtuullisen elintason niille, jotka ovat riippuvaisia Itämeren turskan kalastuksesta, ja ottaa huomioon kuluttajien edut.

(1) Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) hiljattain antamassa tieteellisessä lausunnossa todetaan, että turskakanta Itämeren ICES-osa-alueilla 25–32 on pienentynyt tasolle, jolla sen lisääntymiskyky on huonontunut, ja kantaa pyydetään kestäättömästi.

(2) ICES:n hiljattain antamassa tieteellisessä lausunnossa todetaan, että turskakantaa Itämeren ICES-osa-alueilla 22, 23 ja 24 liikakalastetaan, ja kanta on tasolla, jolla sitä uhkaa huonontunut lisääntymiskyky.

(3) On tarpeen toteuttaa toimenpiteitä Itämeren turskakantojen kalastuksen hoitamiseksi tehtävän monivuotisen suunnitelman vahvistamiseksi.

(4) Suunnitelman tarkoituksena on varmistaa, että Itämeren turskakantoja voidaan hyödyntää kestävässä taloudellisissa, ympäristöllisissä ja sosiaalisissa olosuhteissa.

(5) Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa

(6) Tavoitteen saavuttamiseksi itäinen kanta on elvytettävä biologisesti turvallisiin rajoihin ja molempien kantojen osalta on varmistettava tasot, joilla niiden täysi lisääntymiskyky säilyy ja päästään korkeimpiin pitkän aikavälin tuottoihin.

(7) Tähän päästään ottamalla käyttöön soveltuva menettely turskaa pyytävien kalastusten pyyntiponnistuksen vähentämiseksi asteittain tasoille, jotka ovat tavoitteen mukaisia, ja vahvistamalla turskakantojen suurimmat sallitut saaliit (TACit) tasoille, jotka ovat pyyntiponnistuksen mukaisia.

(8) Koska turskasaaliit silakan ja kilohailin kalastuksessa sekä lohen verkko- tai pussiverkkokalastuksessa ovat hyvin pienet, pyyntiponnistuksen asteittaisen vähennyksen ei pitäisi koskea näitä kalastuksia.

(9) Kalastusmahdollisuuksien vakauden varmistamiseksi on aiheellista rajoittaa TACien vaihtelua vuodesta toiseen.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 7. kesäkuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

- (10) Pyyntiponnistuksen valvonta on aiheellista panna täytännön sääntelemällä sallittujen turskankalastuskausien pituutta. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa yhteisiä päiviä, jolloin kaikki niiden lipun alla purjehtivat alukset voivat olla poissa satamasta.
- (11) Erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1627/94 ⁽¹⁾, yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽²⁾ ja jäsenvaltioiden kalansaalitietojen kirjaamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä syyskuuta 1983 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2807/83 ⁽³⁾ säännösten lisäksi tai niistä poiketen tarvitaan valvontatoimenpiteitä, jotta tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden noudattaminen varmistetaan.
- (12) Monivuotista suunnitelmaa olisi sen kolmen ensimmäisen soveltamisvuoden ajan pidettävä asetuksen (EY) N:o 2371/2002 5 artiklassa tarkoitettuna elvytysuunnitelmana.
- (13) Pyyntiponnistuksen hallinnointia koskevista säännöksistä voidaan osa-alueet 27 tai 28 jättää pois näiden osa-alueiden saaliiden vähäisyyden takia.
- (14) Tässä asetuksessa säädetty monivuotinen ohjelma korvaa olemassa olevat Itämeren pyyntiponnistuksen hallintoa koskevat järjestelyt. Sen vuoksi Itämeren pyyntiponnistusten hallintojärjestelmästä 24 päivänä huhtikuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 779/97 ⁽⁴⁾ olisi kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavia turskakantoja, jäljempänä 'kyseiset turskakannat', ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskeva monivuotinen suunnitelma:

- a) alueella A elävä turska;

⁽¹⁾ EYVL L 171, 6.7.1994, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1967/2006 (EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11).

⁽³⁾ EYVL L 276, 10.10.1983, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1804/2005 (EUVL L 290, 4.11.2005, s. 10).

⁽⁴⁾ EYVL L 113, 30.4.1997, s. 1.

- b) alueilla B ja C elävä turska.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan yhteisön kalastusaluksiin, joiden kokonaispituus on vähintään kahdeksan metriä ja jotka toimivat Itämerellä ja Itämeren rannikolla sijaitsevilla jäsenvaltioissa, jäljempänä 'kyseiset jäsenvaltiot'. Tämän asetuksen 9 artiklaa sovelletaan kuitenkin kokonaispituudeltaan alle 8-metrisiin Itämerellä toimiviin aluksiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 3 artiklassa ja kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla 21 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 ⁽⁵⁾ 2 artiklassa vahvistettujen määritelmien lisäksi seuraavia määritelmiä:

- a) kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) alueet ja osa-alueet siten kuin ne määritellään Koillis-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden saaliiden määriä koskevien tilastojen toimittamisesta 17 päivänä joulukuuta 1991 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3880/91 ⁽⁶⁾;
- b) 'Itämerellä' tarkoitetaan ICES-alueita III b, III c ja III d;
- c) 'suurimmalla sallitulla saaliilla (TAC)' tarkoitetaan sitä määrää, joka voidaan pyytää kustakin kannasta kunakin vuonna;
- d) 'VMS-järjestelmällä' tarkoitetaan kaikenpituisten alusten satelliittiseurantajärjestelmiä alusten satelliittiseurantajärjestelmää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 18 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2244/2003 ⁽⁷⁾ mukaisesti;
- e) 'alueella A' tarkoitetaan ICES-osa-alueita 22–24;

'alueella B' tarkoitetaan ICES-osa-alueita 25–28;

'alueella C' tarkoitetaan ICES-osa-alueita 29–32;

⁽⁵⁾ EUVL L 349, 31.12.2005, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 365, 31.12.1991, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 448/2005 (EUVL L 74, 19.3.2005, s. 5).

⁽⁷⁾ EUVL L 333, 20.12.2003, s. 17.

- f) 'satamastapoissaolopäivillä' tarkoitetaan 24 tunnin keskeytymättömää jaksoa tai sen osaa, jonka aikana kalastusalue on poissa satamasta.

II LUKU

TARKOITUS JA TAVOITTEET

4 artikla

Tarkoitus ja tavoitteet

Suunnitelmalla varmistetaan kyseisten turskakantojen kestävä hyödyntäminen vähentämällä asteittain kalastuskuolevuus vähintään seuraaville tasoille ja pitämällä se siinä:

- a) 0,6 3–6-vuotiaista alueen A turskakannan osalta; ja
- b) 0,3 4–7-vuotiaista alueiden B ja C turskakannan osalta.

III LUKU

SUURIMMAT SALLITUT SAALIIT

5 artikla

TACien vahvistaminen

1. Neuvosto päättää vuosittain määränemistöllä komission ehdotuksen perusteella kyseisten turskakantojen TACeista seuraavaksi vuodeksi.

2. Kyseisten turskakantojen TACit vahvistetaan 6 ja 7 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Kyseisten turskakantojen TACien vahvistamismenettely

1. Neuvosto hyväksyy kyseisten turskakantojen TACin, joka on tieteellis-teknis-taloudellisen kalatalouskomitean tekemän arvion mukaan seuraavista korkeampi:

- a) TAC, joka johtaisi sen soveltamisvuonna 10 prosentin vähennykseen kalastuskuolevuudessa verrattuna edellisen vuoden arvioituun kalastuskuolevuuteen;
- b) TAC, joka johtaisi 4 artiklassa määritettyyn kalastuskuolevuuteen.

2. Jos 1 kohdan soveltaminen johtaisi TACiin, joka ylittää edellisen vuoden TACin yli 15 prosentilla, neuvosto hyväksyy TACin, joka on 15 prosenttia suurempi kuin edellisen vuoden TAC.

3. Jos 1 kohdan soveltaminen johtaisi TACiin, joka alittaa edellisen vuoden TACin yli 15 prosentilla, neuvosto hyväksyy TACin, joka on 15 prosenttia pienempi kuin edellisen vuoden TAC.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta, jos tieteellis-teknis-taloudellisen kalatalouskomitean tekemä tieteellinen arvio osoittaa, että kalastuskuolevuus TACin soveltamisvuonna on suurempi kuin 1 vuodessa 3–6-vuotiaista alueen A turskakannan osalta ja suurempi kuin 0,6 vuodessa 4–7-vuotiaista alueiden B ja C turskakannan osalta.

7 artikla

Poikkeus

Poiketen siitä, mitä 6 artiklassa säädetään, neuvosto voi, jos se pitää sitä tarpeellisenä, hyväksyä TACin, joka on alhaisempi kuin 6 artiklaa soveltamalla saatava TAC.

IV LUKU

PYYNTIPONNISTUKSEN RAJOITTAMINEN

8 artikla

Menettely niiden kausien vahvistamiseksi, jolloin kalastus tietyillä pyydystyypeillä on sallittua

1. Kalastaminen trooleilla, nuotilla tai muilla vastaavilla pyydyksillä, joiden silmäkoko on vähintään 90 millimetriä, tai tavallisilla verkoilla, pussiverkoilla taikka riimuverkoilla, joiden silmäkoko on vähintään 90 millimetriä, tai pohjasiimoilla, pitkäsiimoilla ajosiimoja lukuun ottamatta, käsiisiimoilla ja pilkki-siimoilla on kalastusalueilta kiellettyä:

a) 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään huhtikuuta alueella A; ja

b) 1 päivästä heinäkuuta 31 päivään elokuuta alueella B.

2. Ajosiimoilla kalastettaessa turskaa ei saa pitää aluksella.

3. Neuvosto päättää vuosittain määränemistöllä seuraavan vuoden satamastapoissaolopäivien enimmäismäärästä muina kuin 1 kohdassa tarkoitettuina kausina. Kyseisinä päivinä kalastaminen 1 kohdassa tarkoitetuilla pyydyksillä on sallittua 4 ja 5 kohdan sääntöjen mukaisesti.

4. Jos tieteellis-teknis-taloudellinen kalatalouskomitea arvioi, että kalastuskuolevuus on kyseisistä turskakannoista toisen osalta vähintään 10 prosenttia suurempi kuin 4 artiklassa määritetty alhaisin kalastuskuolevuus, niiden päivien kokonaismäärää, jolloin kalastus on sallittu 1 kohdassa tarkoitetuilla pyydyksillä, vähennetään 10 prosenttia suhteessa kuluvana vuonna sallittujen päivien kokonaismäärään.

5. Jos tieteellis-teknis-taloudellinen kalatalouskomitea arvioi, että kalastuskuolevuus on kyseisistä turskakannoista toisen osalta alle 10 prosenttia suurempi kuin 4 artiklassa määritetty alhaisin kalastuskuolevuus, niiden päivien kokonaismäärä, jolloin kalastus on sallittu 1 kohdassa tarkoitetuilla pyydyksillä, on sama kuin kuluvana vuonna sallittujen päivien kokonaismäärä kerrottuna 4 artiklassa määritetyllä alhaisimmalla kalastuskuolevuudella ja jaettuna tieteellis-teknis-taloudellisen kalatalouskomitean arvioimalla kalastuskuolevuudella.

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kokonaispituudeltaan alle 12-metrinen alusten sallitaan käyttävän enintään viisi päivää kuukaudessa (jaettuna vähintään kahden peräkkäisen päivän muodostamiin jaksoihin) poissaolopäivien enimmäismäärästä, joka johtuu 3–5 kohdan soveltamisesta 1 kohdassa tarkoitettuina kalastuskieltoaikoina. Kyseisinä päivinä kalastusalukset voivat ainoastaan upottaa verkkonsa ja purkaa kalaa kyseisen viikon maanantaista klo 6.00 perjantaihin klo 18.00.

Tämän asetuksen 16 artiklaa sovelletaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin kalastusaluksiin, joilla ei ole lupaa turskan pyyntiin.

7. Jäsenvaltioiden on komission tai jäsenvaltion pyynnöstä esitettävä Internet-sivuillaan tai toimitettava komissiolle ja kaikille jäsenvaltioille kuvaus järjestelmästä, jota sovelletaan 3, 4 ja 5 kohdan noudattamisen varmistamiseksi.

9 artikla

Kalastusta koskevat aluerajoitukset

1. Kielletään kaikki kalastustoiminta 1 päivästä toukokuuta 31 päivään lokakuuta seuraavien peräkkäisten pisteiden kautta kulkevien loksodromien rajaamalla alueella, joka mitataan WGS84-koordinaattijärjestelmää käyttäen:

a) Alue 1:

- 55° 45' N, 15° 30' E
- 55° 45' N, 16° 30' E
- 55° 00' N, 16° 30' E
- 55° 00' N, 16° 00' E
- 55° 15' N, 16° 00' E
- 55° 15' N, 15° 30' E
- 55° 45' N, 15° 30' E

b) Alue 2:

- 55° 00' N, 19° 14' E
- 54° 48' N, 19° 20' E
- 54° 45' N, 19° 19' E

— 54° 45' N, 18° 55' E

— 55° 00' N, 19° 14' E

c) Alue 3:

— 56° 13' N, 18° 27' E

— 56° 13' N, 19° 31' E

— 55° 59' N, 19° 13' E

— 56° 03' N, 19° 06' E

— 56° 00' N, 18° 51' E

— 55° 47' N, 18° 57' E

— 55° 30' N, 18° 34' E

— 56° 13' N, 18° 27' E.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kalastaminen tavallisilla verkoilla, pussiverkoilla tai riimuverkoilla, joiden silmäkoko on vähintään 157 millimetriä, tai ajosiimoilla, on sallittua. Aluksella ei saa pitää muita pyydyksiä.

3. Kun kalastetaan 2 kohdassa mainituilla pyydyksillä, turskaa ei saa pitää aluksella.

V LUKU

SEURANTA, TARKASTUS JA VALVONTA

10 artikla

Erityislupa turskan kalastukseen Itämerellä

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1627/94 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, kaikilla kokonaispituudeltaan vähintään 8 metrin pituisilla yhteisön aluksilla, joilla on Itämerellä turskan kalastukseen asetuksen (EY) N:o 2187/2005 3 artiklan mukaisesti sallittu pyydys tai jotka käyttävät tällaista pyydystä, on oltava erityislupa turskan kalastukseen Itämerellä.

2. Jäsenvaltio saa myöntää 1 kohdassa tarkoitetun erityislupa turskan kalastukseen ainoastaan sellaisille yhteisön aluksille, joilla on yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2005 22 päivänä joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 27/2005 liitteessä III olevan 6.2.1 kohdan mukainen erityislupa turskan kalastukseen Itämerellä vuonna 2005 ⁽¹⁾. Jäsenvaltio voi kuitenkin myöntää erityislupa turskan kalastukseen yhteisön alukselle, joka purjehtii kyseisen jäsenvaltion lipun alla, vaikka aluksella ei olisikaan erityislupaa vuonna 2005, jos se varmistaa, että kilowatteina (kW) mitattuna vähintään vastaavien kapasiteettimäärien kalastaminen estetään Itämerellä 1 kohdassa tarkoitetuilla pyydyksillä.

⁽¹⁾ EUVL L 12, 14.1.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1936/2005 (EUVL L 311, 26.11.2005, s. 1).

3. Kunkin kyseisen jäsenvaltion on laadittava luettelo aluksista, joilla on erityislupa turskan kalastukseen Itämerellä, ylläpidettävä luetteloa ja asetettava se saataville viralliselle Internet-sivustolleen.

4. Sellaisen aluksen päällikön tai hänen edustajansa, jolle jokin jäsenvaltio on myöntänyt erityisluvan turskan kalastukseen Itämerellä, on pidettävä kalastusaluksella jäljennös mainitusta luvasta.

11 artikla

Kalastuspäiväkirjat

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 6 artiklan 4 kohdassa säädetään, kokonaispituudeltaan vähintään 8-metrinen yhteisön alusten päälliköiden on pidettävä toiminnastaan kalastuspäiväkirjaa mainitun asetuksen 6 artiklan mukaisesti.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kokonaispituudeltaan 8–10-metrinen kalastusaluksen, joilla on aluksessa alueelta C pyydettyä turskaa, on pidettävä asetuksen (ETY) N:o 2807/83 liitteessä IV olevan 2 kohdan säännösten mukaista kalastuspäiväkirjaa.

2. Satelliittiseurantajärjestelmällä (VMS) varustettujen alusten osalta jäsenvaltioiden on tarkistettava, että kalastuksen seurantakeskuksen saamat tiedot vastaavat kalastuspäiväkirjaan kalastuksesta VMS-tietoja käyttäen kirjattuja tietoja. Nämä ristiintarkastukset on säilytettävä sähköisessä muodossa kolmen vuoden ajan.

3. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä yllä yhteystietoja kalastuspäiväkirjojen, purkamisilmoitusten ja 17 artiklassa täsmennettyjen ennakkoilmoitusten toimittamista varten, ja tietojen on oltava saatavilla jäsenvaltion virallisella Internet-sivustolla.

12 artikla

Saalistietojen sähköinen kirjaaminen ja toimittaminen

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2807/83 1 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia VMS-laittein varustetun aluksen päällikön ilmoittaa kalastuspäiväkirjassa vaadittavat tiedot sähköisesti. Tiedot välitetään lippujäsenvaltion kalastuksen seurantakeskukseen päivittäin kunkin kalenteripäivän kalastustoiminnan päätyttyä. Kalastuspäiväkirjassa olevat tiedot on asetettava saataville asianomaisen rannikkovaltion kalastuksen seurantakeskuksen pyynnöstä sinä aikana kun kalastusalue on rannikkovaltion vesillä sekä tarkastuspyynnön johdosta.

13 artikla

Pyyntiponnistustietojen kirjaaminen

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 19 b artiklassa säädetään, sellaisen yhteisön kalastusaluksen päällikkö, jolla on mukanaan tämän asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa mainittuja pyydyksiä, toimittaa satamasta lähtiessään ja sinne saapuessaan tai Itämerelle saapuessaan ja sieltä lähtiessään lippujä-

senvaltion kalastuksen seurantakeskukselle pyyntiponnistuskertomuksen, jossa on seuraavat tiedot:

a) Satamasta lähdettäessä tai Itämerelle saavuttaessa

- i) Aluksen nimi, sen ulkoiset tunnistetiedot ja kansainvälinen radiokutsutunnus;
- ii) Satamasta lähdön tai Itämerelle saapumisen päivämäärä ja aika (paikallista aikaa);

iii) Millä 3 artiklan e alakohdassa määritellyllä alueella alus kalastaa.

b) Satamaan saavuttaessa tai Itämereltä lähdettäessä

- i) Aluksen nimi, sen ulkoiset tunnistetiedot ja kansainvälinen radiokutsutunnus;
- ii) Satamaan saapumisen tai Itämereltä lähdön päivämäärä ja aika (paikallista aikaa).

2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohtaa sekä 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohtaa ei sovelleta aluksiin, joissa on VMS-laitteet.

3. Lippujäsenvaltion kalastuksen seurantakeskuksen on kirjattava pyyntiponnistuskertomus sähköiseen tietokantaansa.

4. Lippujäsenvaltion on pyynnöstä annettava 1 kohdassa tarkoitettut tiedot rannikkojäsenvaltiolle.

14 artikla

Pyyntiponnistuksen seuranta ja valvonta

Lippujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on seurattava ja valvottava seuraavien noudattamista:

- a) 8 artiklassa säädetyt pyyntiponnistusrajoitukset;
- b) 9 artiklassa säädetyt kalastusta koskevat rajoitukset.

15 artikla

Kalastuspäiväkirjojen sallitut poikkeamat

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2807/83 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, sallittu poikkeama arvioitaessa aluksella pidettävien sellaisten kalojen määrää kilogrammoina, joille on määritetty TAC, on 10 prosenttia kalastuspäiväkirjamerkinnästä lukuun ottamatta turskaa, jolloin sallittu poikkeama on 8 prosenttia.

Sellaisten alueilta A ja B pyydyttävien saaliiden osalta, jotka puretaan lajittelematta, arvioidut määrät saavat poiketa enintään 10 prosenttia aluksella pidetystä kokonaismäärästä.

16 artikla

Erityisalueille saapuminen tai niiltä poistuminen

1. Kalastusalue, jolla on erityislupa turskan kalastukseen, voi yhden kalastusmatkan aikana kalastaa vain alueella A, B tai C.

2. Kalastusalue voi aloittaa kalastustoiminnan yhteisön vesillä alueella A, B tai C vain ilman turskaa aluksella.

Jos kalastusalue menee saalistaan purkamatta satamaan alueella, jolla se on kalastanut, alus voi jatkaa kalastustoimintaansa kyseisellä alueella, vaikka sillä on turskaa aluksella.

3. Kun kalastusalue, jolla on mukana turskaa, poistuu alueelta A, B tai C, sen on:

- a) mentävä suoraan sen alueen ulkopuolella olevaan satamaan, jolla se on kalastanut, ja purettava saalis;
- b) poistuessaan alueelta, jolla se on kalastanut, säilytettävä verkot siten, etteivät ne ole käyttövalmiita, mikä edellyttää seuraavaa:
 - i) verkot, painot ja vastaavat osat on irrotettava niiden trooliovista, veto- tai hinausköysistä tai -vajereista;
 - ii) kannella tai kannen yläpuolella olevat verkot on kiinnitettävä tukevasti johonkin kansirakenteen osaan.

4. Poiketen siitä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, kalastusalue voi kalastaa alueilla A ja B yhden kalastusmatkan aikana ja aloittaa kalastustoiminnan jommallakummalla alueella ainoastaan, jos aluksella on vähemmän kuin 150 kilogrammaa turskaa vuonna 2008. Jäsenvaltioiden on toteutettava erityistoimenpiteitä tehokkaan valvonnan varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden on raportoitava kyseisistä toimenpiteistä komissiolle 31 päivään tammikuuta 2008 mennessä.

17 artikla

Ennakkoilmoitus

1. Kun yhteisön alus, jolla on yli 300 kilogrammaa turskaa elopainona aluksella, poistuu alueelta A, B tai C, aluksen päällikön on ilmoitettava sen rannikkovaltion toimivaltaisille viranomaisille, johon alus aikoo purkaa saaliin, vähintään tunti ennen alueelta poistumista

- a) poistumisen kellonaika ja sijainti;
- b) aluksella pidetyn turskan määrät ja muiden lajien kokonaispaino elopainona;

c) purkamispaikan nimi;

d) arvioitu kyseiseen purkamispaikkaan saapumisaika.

Rannikkovaltion on ilmoitettava purkamisesta lippuvaltiolle.

2. Kun yhteisön kalastusalue, jolla on aluksella yli 300 kilogrammaa turskaa elopainona, aikoo tulla satamaan alueella, jolla se on kalastanut, yhteisön kalastusalueen päällikön on ilmoitettava kyseisen rannikkovaltion toimivaltaisille viranomaisille ja rannikkovaltion on ilmoitettava lippuvaltiolle vähintään tunti ennen satamaan saapumista kaikki 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettut tiedot.

3. Edellä olevan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisvelvollisuutta ei sovelleta 12 artiklassa tarkoitettuihin aluksiin.

4. Edellä olevan 1 kohdan a alakohtaa ei sovelleta aluksiin, joissa on VMS-laitteet.

5. Myös yhteisön kalastusalueen päällikön edustaja voi tehdä 1 ja 2 kohdassa säädetyn ilmoituksen.

18 artikla

Nimetyt satamat

1. Kun aluksella on yli 750 kilogrammaa turskaa elopainona, turskan saa purkaa ainoastaan nimetyissä satamissa.

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä satamat, joissa elopainona ilmaistuna yli 750 kilogrammaa suuremmat Itämeren turskamäärät voidaan purkaa.

3. Kunkin jäsenvaltion, joka on vahvistanut luettelon nimeytyistä satamista, on 10 päivään lokakuuta 2007 mennessä asetettava saataville virallisella Internet-sivustollaan luettelo nimeytyistä satamista ja pidettävä se ajan tasalla.

19 artikla

Ensikerran puretun turskan punnitseminen

Kalastusalueen päällikön on varmistettava, että kaikki Itämerestä pyydytetyt ja yhteisön satamassa puretut turskamäärät punnitaan ennen myyntiä tai ennen niiden kuljettamista muualle kyseisestä purkamissatamasta. Punnitsemiseen käytettävien vaakojen on oltava jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä. Punnituksessa saatava luku on merkittävä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 8 artiklassa tarkoitettuun ilmoitukseen.

20 artikla

Tarkastusten vertailuarvot

Kunkin Itämeren rannikolla sijaitsevan jäsenvaltion on vahvistettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot. Näitä vertailuarvoja on ajoittain tarkistettava saavutettujen tulosten tarkastelun perusteella. Tarkastusten vertailuarvojen on kehityttävä asteittain, kunnes liitteessä I määritetyt vertailuarvot on saavutettu.

21 artikla

Kauttakulku- ja jälleenlaivaamiskielto

1. Alus ei saa kulkea turskankalastukselta kielletyn alueen kautta, ellei aluksella oleva pyydys ole tukevasti kiinnitettynä ja varastoituna asetuksen 16 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2. Turskan jälleenlaivaus on kielletty.

22 artikla

Itämeren turskan kuljettaminen

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, kokonaispituudeltaan vähintään 8-metrinen yhteisön aluksen päällikön on täytettävä purkamisilmoitus, kun kalaa kuljetetaan muualle kuin purkamispaikkaan.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 13 artiklan 4 kohdassa säädetään, purkamisilmoitus on liitettävä kyseisen asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa säädettyihin kuljetettuja määriä koskeviin kuljetusasiakirjoihin. Mainitun asetuksen 13 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta.

23 artikla

Yhteinen valvonta ja tarkastajien vaihto

Kyseisten jäsenvaltioiden on toteutettava yhteisiä tarkastus- ja valvontatoimia.

24 artikla

Kansalliset valvontaohjelmat

1. Itämeren rannikolla sijaitsevien jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallinen valvontaohjelma Itämerelle liitteen II mukaisesti.

2. Itämeren rannikolla sijaitsevien jäsenvaltioiden on vahvistettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot liitteen I mukaisesti. Näitä vertailuarvoja on ajoittain tarkistettava saavutettujen tulosten tarkastelun perusteella. Tarkastusten vertailuarvojen on kehityttävä asteittain, kunnes liitteessä I määritetyt vertailuarvot on saavutettu.

3. Itämeren rannikolla sijaitsevien jäsenvaltioiden on ennen kunkin vuoden tammikuun 31:tä päivää asetettava komission ja muiden Itämereen rajoittuvien jäsenvaltioiden saataville viralliselle Internet-sivustolleen 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen valvontaohjelmansa ja sen täytäntöönpanoaikataulu.

4. Komissio järjestää vähintään kerran vuodessa yhden kalastus- ja vesiviljelyalan komitean kokouksen Itämeren turskakantoja koskevien kansallisten valvontaohjelmien noudattamisen ja niiden tulosten arvioimiseksi.

25 artikla

Erityinen seurantaohjelma

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 34 c artiklan 1 kohdan viidennessä alakohdassa säädetään, kyseisten turskakantojen erityinen valvontaohjelma voi jatkua pitempään kuin kolmen vuoden ajan.

VI LUKU

JATKOTOIMET

26 artikla

Suunnitelman arviointi

1. Komissio arvioi tieteellis-teknis-taloudellisen kalatalouskomitean ja Itämeren alueellisen neuvoo-antavan toimikunnan lausuntojen perusteella hoitotoimenpiteiden vaikutusta kyseisiin kantoihin ja näitä kantoja hyödyntävään kalastukseen tämän asetuksen kolmantena soveltamisvuonna ja jokaisena sitä seuraavana vuonna.

2. Komissio pyytää tieteellisiä lausuntoja tieteellis-teknis-taloudelliselta kalatalouskomitealta 4 artiklassa eriteltyjen tavoitteiden saavuttamisesta tämän asetuksen kolmantena soveltamisvuonna ja jokaisena sitä seuraavana kolmantena soveltamisvuonna. Jos lausunto osoittaa, ettei tavoitteita todennäköisesti saavuteta, neuvosto päättää määränemmistöllä komission ehdotuksen perusteella täydentävistä ja/tai vaihtoehtoisista toimenpiteistä, joilla varmistetaan tavoitteiden saavuttaminen.

27 artikla

Alhaisimman kalastuskuolevuuden tarkistus

Jos komissio tieteellis-teknis-taloudellisen kalatalouskomitean lausuntojen perusteella toteaa, ettei 4 artiklassa tarkoitettu alhaisin kalastuskuolevuus sovi yhteen hoitosuunnitelman tavoitteiden kanssa, neuvosto päättää määränemmistöllä komission ehdotuksen perusteella tarkistetusta alhaisimmasta kalastuskuolevuudesta, joka on tavoitteen mukainen.

28 artikla

Euroopan kalatalousrahasto

Monivuotista suunnitelmaa pidetään kolmen ensimmäisen soveltamisvuoden ajan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 5 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1198/2006 21 artiklan a alakohdan i luetelmakohdassa tarkoitettuna elvytysuunnitelmana.

29 artikla

ICES-osa-alueet 27 ja 28

1. Alueella B kalastavien jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ilmoitus kaikista 12 edeltävän kuukauden aikana alueella B saaduista turskasaaliista ja turskan sivusaaliista sekä kyseisen lajin poisheitetyistä määristä ICES-osa-alueiden ja 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen pyydystyyppien mukaan eriteltyinä vuosittain viimeistään 31 päivänä lokakuuta.

2. Komission on vuosittain viimeistään 15 päivänä joulukuuta päätettävä asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden ilmoitusten ja tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean lausunnon perusteella osa-alueiden 27 ja 28.2 taikka osa-alueen 27 tai 28.2 jättämisestä 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 3, 4 ja 5 kohdassa sekä 13 artiklassa säädettyjen rajoitusten ulkopuolelle, jos on olemassa näyttöä siitä, että näiden alueiden turskasaaliit ovat alle 3 prosenttia alueella B pyydetystä turskan kokonaissaaliista.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2007.

3. ICES-osa-alueiden 27 ja 28.2 taikka osa-alueen 27 tai 28.2 ulkopuolelle jättäminen tulee voimaan seuraavan vuoden 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta väliseksi ajaksi.

4. Tämän asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 3, 4 ja 5 kohtaa ei sovelleta osa-alueeseen 28.1. Jos kuitenkin on olemassa näyttöä siitä, turskasaaliiden osuus on yli 1,5 prosenttia alueella B pyydetyn turskan kokonaissaaliista, on sovellettava 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 3, 4 ja 5 kohtaa ja voidaan soveltaa tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

30 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan neuvoston asetus (EY) N:o 779/97.
2. Kumotaan asetuksen (ETY) N:o 2847/93 19 a artiklan 1 a kohta.

31 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. PEREIRA

LIITE I

TARKASTUKSIA KOSKEVAT ERITYISET VERTAILUARVOT

Tavoite

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot tämän liitteen mukaisesti.

Strategia

2. Kalastustoimien tarkastukset ja valvonta on keskitettävä aluksiin, jotka todennäköisesti pyytävät turskaa. Turskan kuljetuksia ja kaupan pitämistä koskevia satunnaistarkastuksia käytetään lisäksi ristiintarkastusmekanismi, jolla testataan tarkastusten ja valvonnan tehokkuutta.

Painopisteet

3. Eri pyydystyypit asetetaan erilaiseen tärkeysjärjestykseen riippuen siitä laajuudesta, jolla kalastusmahdollisuuksia koskevia rajoituksia laivastoihin sovelletaan. Sen vuoksi kunkin jäsenvaltion on vahvistettava omat painopisteensä.

Tavoitteena olevat vertailuarvot

4. Jäsenvaltioiden on pantava tarkastussuunnitelmansa täytäntöön kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ottaen huomioon jäljempänä asetetut tavoitteet.

Jäsenvaltioiden on eriteltävä ja kuvattava, mitä näytteenottostrategiaa sovelletaan.

Komissio saa pyynnöstä jäsenvaltion käyttämän näytteenottosuunnitelman.

a) Tarkastusten taso satamissa

Pääsääntöisesti olisi saavutettava vähintään sellainen tarkkuus, joka saataisiin yksinkertaisella satunnaisotannalla, kun tarkastukset kattavat 20 painoprosenttia kaikista turskan puretuista saaliista jäsenvaltiossa.

b) Kaupan pitämistä koskevien tarkastusten taso

Huutokaupassa myytäväksi tarjotuista turskamääristä on tarkastettava 5 prosenttia.

c) Merellä tehtävien tarkastusten taso

Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen. Merellä käytettävien vertailuarvojen on viitattava valvontapäivien lukumäärään merellä turskanhoitoalueella; erityisalueiden valvontapäiville voidaan vahvistaa erillinen vertailuarvo.

d) Ilmavalvonnan taso

Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen ottaen huomioon jäsenvaltion käytettävissä olevat resurssit.

LIITE II

KANSALLISTEN VALVONTAOHJELMIEN SISÄLTÖ

Kansallisissa valvontaohjelmissä on muun muassa määriteltävä seuraavat tekijät.

1. VALVONTARESURSSIT*Henkilöstö*

- 1.1 Maissa ja merellä toimivien tarkastajien lukumäärä sekä näiden toiminta-ajankohdat ja -alueet.

Tekniset resurssit

- 1.2 Valvonta-alusten ja ilma-alusten lukumäärä sekä niiden toiminta-ajankohdat ja -alueet.

Taloudelliset resurssit

- 1.3 Henkilöresursseihin, valvonta-aluksiin ja ilma-aluksiin osoitettava talousarviomääräraha.

2. KALASTUSTOIMINNAN KIRJAAMINEN JA ILMOITUSTEN TEKEMINEN SÄHKÖISESTI

Kuvaus 13, 14, 15 ja 18 artiklan noudattamisen varmistamiseksi käyttöönotetuista järjestelmistä.

3. SATAMIEN NIMEÄMINEN

Tarvittaessa luettelo 19 artiklan mukaisesti turskan purkamiseen nimetyistä satamista.

4. ERITYISALUEILLE SAAPUMINEN TAI NIILTÄ POISTUMINEN

Kuvaus 17 artiklan noudattamiseksi käyttöönotetuista järjestelmistä.

5. SAALIIDEN PURKAMISTA KOSKEVA VALVONTA

Kuvaus 12, 16, 20, 22 ja 23 artiklan säännösten noudattamisen varmistamiseksi käytettävissä olevista välineistä sekä toteutetuista järjestelmistä.

6. TARKASTUSMENETTELYT

Kansallisissa valvontaohjelmissä määritellään menettelyt, joita noudatetaan:

- a) suoritettaessa tarkastuksia maissa ja merellä;
 - b) oltaessa yhteydessä muiden jäsenvaltioiden nimeämiin, turskaa koskevan kansallisen valvontaohjelman vastuullisiin toimivaltaisiin viranomaisiin;
 - c) toteutettaessa yhteistä valvontaa ja tarkastajien vaihtoa, mukaan lukien toisten jäsenvaltioiden vesialueilla toimivien tarkastajien valtuuksia ja toimivaltaa koskevat määrittelyt.
-

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1099/2007,

tehty 18 päivänä syyskuuta 2007,

kalastustoimintaan sovellettavista valvontatoimenpiteistä Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan yleissopimuksen alueella annetun asetuksen (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon, ⁽¹⁾

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 601/2004 ⁽²⁾ pannaan täytäntöön tietyt Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä käsittelevän toimikunnan (Commission for the Conservation of Antarctic Marine Living Resources), jäljempänä 'CCAMLR', hyväksymät säilyttämistoimenpiteet.
- (2) CCAMLR hyväksyi 23. vuosikokouksessaan marraskuussa 2004, 24. vuosikokouksessaan marraskuussa 2005 ja 25. vuosikokouksessaan marraskuussa 2006 säilyttämistoimenpiteiden mukautuksia, joiden tarkoituksena on muun muassa parantaa lisenssivaatimuksia, suojella ympäristöä, lisätä *Dissostichus*-suvun lajien tieteellistä tutkimusta ja torjua laitonta kalastusta.
- (3) Sen vuoksi asetus (EY) N:o 601/2004 olisi muutettava tämän mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 601/2004 seuraavasti:

1) Korvataan 3 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sähköisesti kolmen vuorokauden kuluessa 1 kohdassa mainitun luvan myöntämispäivästä seuraavat luvassa tarkoitettua alusta koskevat tiedot:

- a) kyseisen aluksen nimi;
- b) alustyyppi;
- c) pituus;
- d) aluksen IMO-tunnistenumero (jos on);

e) rakennuspaikka ja -aika;

f) mahdollinen aiempi lippuvaltio;

g) kansainvälinen radiokutsutunnus;

h) aluksen omistajan/omistajien nimi ja osoite sekä edunsaajaomistajan/-omistajien nimi ja osoite, jos ne ovat tiedossa;

i) seuraavanlaiset värivalokuvat aluksesta:

i) vähintään kokoa 12 × 7 cm oleva värivalokuva, jossa näkyy aluksen kulkusuuntaan nähden oikea puoli koko pituudeltaan ja kaikkine rakennepiirteineen;

ii) vähintään kokoa 12 × 7 cm oleva värivalokuva, jossa näkyy aluksen kulkusuuntaan nähden vasen puoli koko pituudeltaan ja kaikkine rakennepiirteineen;

iii) vähintään kokoa 12 × 7 cm oleva värivalokuva, jossa näkyy aluksen perä ja joka on otettu suoraan takaa;

j) ajanjakso, jona kalastus on sallittua yleissopimuksen alueella ja maininta toiminnan aloitus- ja lopetuspäivästä;

k) kalastusalue tai alueet;

l) kohdelajit;

m) käytetyt pyydykset;

n) alukselle asennetun satelliittiseurantalaitteiston väärinkäytöltä suojatun toiminnan varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisuuksien mukaan myös seuraavat CCAMLR-alueella kalastamaan oikeutettuja aluksia koskevat tiedot:

a) aluksen käyttäjän nimi ja osoite, jos tämä on eri kuin omistaja;

⁽¹⁾ Lausunto annettu 10. heinäkuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL L 97, 1.4.2004, s. 16.

- b) aluksen päällikön ja tarvittaessa kalastuksesta vastaavan päällikön nimi ja kansallisuus;
- c) kalastusmenetelmän tai -menetelmien tyyppi;
- d) leveys (metriä);
- e) bruttovetoisuus;
- f) aluksen viestintätyypit ja -numerot (Inmarsat-A-, -B- ja -C-numerot);
- g) miehistön tavanomainen vahvuus;
- h) pääkoneen tai pääkoneiden teho (kW);
- i) kantavuus (tonnia), kalaruumien lukumäärä ja vetoisuus (m³);
- j) muut aiheelliseksi katsottavat tiedot (esim. jääluokka).

Komissio toimittaa nämä tiedot viipymättä CCAMLR:n sihteeristölle.”

2) Korvataan 4 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ovat yhdenmukaiset sen lipun alla purjehtivilla yhteisön kalastusaluksilla olevien VMS-järjestelmän toimittamien tietojen kanssa. Sen on toimitettava VMS-tiedot sähköisesti CCAMLR:n sihteeristölle kahden päivän kuluessa niiden vastaanottamisesta, luottamuksellisesti CCAMLR:n vahvistamien luottamuksellisuutta koskevien sääntöjen mukaisesti.”

3) Lisätään artikla seuraavasti:

”5 a artikla

Ilmoitus aikomuksesta osallistua krillinkalastukseen

Kaikkien sopimuspuolten, jotka aikovat kalastaa krillii yleis-sopimuksen alueella, on ilmoitettava aikeestaan sihteeristölle vähintään neljä kuukautta ennen CCAMLR:n sääntö-määräistä vuosikokousta, joka edeltää välittömästi aiottua kalastuskautta.”

4) Korvataan 6 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Lippujäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle vähintään neljä kuukautta ennen CCAMLR:n vuosikokousta yhteisön kalastusaluksen aikomuksesta aloittaa uusi kalastus yleissopimuksen alueella. Jäsenvaltio ei saa aloittaa uutta kalastusta ennen CCAMLR:n tämän kalastuksen tarkastelua varten vahvistaman menettelyn päätökseen saattamista.

Ilmoituksessa on oltava kaikki ne jäljempänä mainitut tiedot, jotka jäsenvaltio pystyy toimittamaan:

- a) ehdotetun kalastuksen luonne, mukaan lukien kohdelajit, pyyntimenetelmät, ehdotettu alue ja elinkelvöisen kalastuksen edellyttämä saaliiden vähimmäistaso;
- b) merellä suoritetuista yksityiskohtaisista tutkimuksista saadut biologiset tiedot, joihin sisältyvät kalakannan levinneisyyttä, määrää, populaatiota ja sen ominaislaatuja koskevat tiedot;
- c) yksityiskohtaiset tiedot toisista lajeista riippuvaisista ja sukulaislajeista sekä ehdotetun kalastuksen haitallisen vaikutuksen todennäköisyydestä niihin;
- d) sellaiset tiedot muunlaisesta kalastuksesta samalla alueella tai samanlaisesta kalastuksesta muilla alueilla, joita voidaan käyttää arvioitaessa mahdollista tuottoa;
- e) mikäli ehdotettuun kalastukseen ryhdytään pohjatroolia käyttäen, tiedot kyseisen pyydyksen tunnetuista ja ennakoituista vaikutuksista haavoittuviin meriekosysteemeihin, mukaan lukien benthos ja bentaaliset yhteisöt.”

5) Lisätään artiklat seuraavasti:

”7 a artikla

Koekalastusta koskevat erityisvaatimukset

Koekalastukseen osallistuviin kalastusaluksiin on sovellettava seuraavia lisävaatimuksia:

- a) aluksia kielletään päästämästä mereen:
 - i) öljyä tai polttoainetta tai öljypitoisia jäämiä, lukuun ottamatta niitä, jotka on sallittu aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyn kansainvälisen sopimuksen (MARPOL 73/78) liitteessä I;

- ii) jätteitä;
- iii) elintarvikejätettä, joka ei läpäise verkkoa, jonka aukot ovat enintään 25 millimetrin suuruiset;
- iv) siipikarjanlihaa tai muita siipikarjan osia (munan-kuoret mukaan luettuina);
- v) jätevettä 12 meripeninkulman sisällä rannikosta tai kelluvasta jäätiköstä, tai jätevettä, kun alus kulkee alle neljän solmun vauhtia;
- vi) jätteenpolttotuhkaa;
- b) suuralueille 88.1 ja 88.2 ei saa tuoda elävää siipikarjaa tai muita eläviä lintuja, ja kuluttamatta jäänyt kynitty siipikarja on vietävä pois suuralueilta 88.1 ja 88.2;
- c) *Dissostichus*-suvun lajien kalastus suuralueilla 88.1 ja 88.2 kielletään 10 meripeninkulman sisällä Ballenysaarten rannikosta.

7 b artikla

Merkintäohjelma

1. Kunkin koekalastukseen osallistuvan aluksen on pantava täytäntöön merkintäohjelma seuraavasti:

- a) *Dissostichus*-suvun lajeihin kuuluvat yksilöt on merkittävä ja päästettävä takaisin mereen *Dissostichus*-suvun lajien koekalastusta koskevien CCAMLR:n merkintäohjelman ja merkintäpöytäkirjan mukaisesti. Alukset saavat lopettaa merkitsemisen vasta kun 500 yksilöä on merkitty tai kun ne poistuvat kalastusalueelta merkittyään määrätyn osuuden *Dissostichus*-suvun lajien yksilöitä;
- b) ohjelma on kohdistettava kaiken kokoisiin yksilöihin, jotta merkintävaatimus voidaan saavuttaa; ainoastaan hyväkuntoiset *Dissostichus*-suvun lajien yksilöt merkitään. Kaikille takaisin mereen päästetyille yksilöille on tehtävä kaksinkertainen merkintä, ja mereen päästämiset olisi toteutettava mahdollisimman laajalla maantieteellisellä alueella; alueilla, joilla esiintyy molempia *Dissostichus*-suvun lajeja, merkitsemisaste tulee mahdollisuuksien mukaan suhteuttaa saaliissa esiintyviin *Dissostichus*-suvun lajeihin ja kokoon;
- c) kaikkiin merkkeihin on painettava selkeästi yksilöllinen sarjanumero ja palautusosoite siten, että merkkien alkuperä voidaan selvittää, jos merkittyjä yksilöitä joutuu

uudelleen saaliiksi; 1 päivästä syyskuuta 2007 alkaen kaikkien koekalastuksessa käytettävien merkkien on oltava sihteeristöstä peräisin;

- d) uudelleenpyydettyjä merkittyjä yksilöitä (eli pyydettyjä kaloja, joissa on aiemmin kiinnitetty merkki) ei saa päästää takaisin, vaikka ne olisivat olleet vapaudessa vain vähän aikaa;
- e) kaikista uudelleenpyydytyistä merkityistä yksilöistä on otettava biologiset näytteet (pituus, paino, sukupuoli, sukurauhasten kehitysaste), päivämäärällä varustettu digitaalinen valokuva kalasta sekä otettava talteen otoliitit ja irrotettu merkki;
- f) kaikki merkkejä koskevat tiedot sekä tiedot takaisin saaduista merkeistä on toimitettava CCAMLR:lle sähköisesti CCAMLR-muodossa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun alus lopetti tämän kalastuksen;
- g) kaikki merkkejä koskevat tiedot sekä tiedot takaisin saaduista merkeistä ja uudelleenpyydytyistä lajeista on toimitettava sähköisesti CCAMLR-muodossa myös asianomaiselle alueelliselle merkintätietokeskukselle CCAMLR:n merkintäpöytäkirjan mukaisesti.

2. *Dissostichus*-suvun lajeihin kuuluvat yksilöt, jotka on merkitty ja päästetty takaisin mereen, eivät saa vaikuttaa haitallisesti saalisrajoihin.”

6) Korvataan 9 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on lähetettävä CCAMLR:lle sähköisesti viesti, josta toimitetaan jäljennös komissiolle, kunkin lippunsa alla purjehtivan ja yhteisössä rekisteröidyn kalastusalueen tekemästä saalis- ja pyyntiponnistusilmoituksesta viimeistään kolmen päivän kuluessa kunkin ilmoitusjakson päättymispäivästä. Kussakin saalis- ja pyyntiponnistusilmoituksessa on eriteltävä kyseinen ilmoitusjakso.”

7) Kumotaan 9 artiklan 5 kohta.

8) Korvataan 13 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot CCAMLR:lle, ja niistä jäljennös komissiolle, kunkin kalenterikuukauden lopussa.”

9) Korvataan 14 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on toimitettava saamansa ilmoitukset kunkin kuukauden päättyessä CCAMLR:lle.”

10) Korvataan 16 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 2847/93 15 artiklan soveltamista, jäsenvaltioiden on ilmoitettava CCAMLR:lle, ja toimitettava jäljennös viestistä komissiolle, kunkin vuoden heinäkuun 31 päivään mennessä aluskohdaisesti eriteltyinä edellisen vuoden kokonaissaaliit, jotka niiden lipun alla purjehtivat yhteisön kalastusalueet ovat pyytäneet.”

11) Korvataan 17 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on yhdistettävä yksityiskohtaiset saalis- ja pyyntiponnistustiedot siten, että ne koskevat 10 × 10 meripeninkulman suuruisia suorakulmaisia ruutuja ja 10 päivän jaksoja, ja toimitettava ne CCAMLR:lle, ja jäljennös viestistä komissiolle, kunkin vuoden maaliskuun 1 päivään mennessä.”

12) Korvataan 18 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Yhteisön kalastusalueiden, jotka pyytävät taskurapua FAO:n tilastollisella suuralueella 48.3, on ilmoitettava CCAMLR:lle, ja toimitettava jäljennös viestistä komissiolle, viimeistään kunkin vuoden syyskuun 25 päivänä kalastustoimintaa koskevat tiedot sekä ennen saman vuoden elokuun 31 päivää saadut taskurapusaaliit.

2. Kunkin vuoden elokuun 31 päivän jälkeen saatuja saaliita koskevat tiedot on ilmoitettava CCAMLR:lle, ja jäljennös viestistä komissiolle, kahden kuukauden kuluessa kalastuksen lopettamispäivästä.”

13) Korvataan 19 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Yhteisön kalastusalueiden, jotka pyytävät kalmaria (*Martialia hyadesi*) FAO:n tilastollisella suuralueella 48.3, on ilmoitettava CCAMLR:lle, ja toimitettava jäljennös viestistä komissiolle, kunkin vuoden syyskuun 25 päivään mennessä tätä kalastusta koskevat yksityiskohtaiset saalis- ja pyyntiponnistustiedot. Tietoihin on sisällyttävä pyydyksiin jääneiden ja vapaaksi päästettyjen tai lopetettujen merilintujen ja merinisäkkäiden lukumäärä.”

14) Lisätään artikla seuraavasti:

”26 a artikla

Ilmoitus alushavainnosta

1. Mikäli lisenssin saaneen kalastusalueen päällikkö havaitsee yleissopimuksen alueella kalastusalueen, on päälli-

kön mahdollisuuksien mukaan koottava kustakin havainnosta mahdollisimman kattavat tiedot seuraavasti:

- aluksen nimi ja kuvaus;
- aluksen kutsutunnus;
- aluksen rekisterinumero ja IMO:n/Lloyd'sin numero;
- aluksen lippuvaltio;
- valokuvat aluksesta ilmoituksen tueksi;
- muut tiedot, joilla on merkitystä havainnon kohteena olleen aluksen havaittuun toimintaan liittyen.

2. Päällikön on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettut tiedot sisältävä ilmoitus lippujäsenvaltiolle mahdollisimman pian. Lippujäsenvaltio toimittaa tällaiset ilmoitukset CCAMLR:n sihteeristölle, mikäli havaittu alue on harjoittanut CCAMLR:n vaatimusten mukaan laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatta jätettyä kalastustoimintaa.”

15. Korvataan 28 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tätä jaksoa sovellettaessa sopimuspuolen aluksen voidaan olettaa harjoittaneen laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatta jätettyä kalastustoimintaa, joka on heikentänyt CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden tehokkuutta, jos se on:

- harjoittanut kalastustoimintaa yleissopimuksen alueella ilman 3 artiklassa tarkoitettua erityiskalastuslupaa tai, jos kyseessä ei ole yhteisön kalastusalue, ilman CCAMLR:n asianomaisten säilyttämistoimenpiteiden mukaisesti myönnettyä lisenssiä, tai tällaisen luvan tai lisenssin ehtojen vastaisesti;
- jättänyt kirjaamatta tai ilmoittamatta yleissopimuksen alueella pyytämänsä saaliit harjoittamaansa kalastukseen sovellettavan ilmoitusjärjestelmän mukaisesti tai antanut vääriä ilmoituksia;
- kalastanut pyyntikieltoaikana tai kalastuskieltoalueilla CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden vastaisesti;
- käyttänyt kiellettyä pyydystä CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden vastaisesti;

- e) jälleenlaivannut tai osallistunut yhteisiin kalastustoimiin sellaisen aluksen kanssa, joka on CCAMLR:n laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatta jätettyä kalastusta harjoittavien alusten luettelossa, tukenut tällaisia toimia tai antanut täydennystä tällaisille aluksille;
- f) jättänyt esittämättä *Dissostichus*-suvun lajien osalta asetuksen (EY) N:o 1035/2001 säännösten mukaisesti vaadittavan voimassa olevan saalistodistuksen;
- g) harjoittanut muita CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden vastaisia kalastustoimia tavalla, joka vaarantaa yleissopimuksen XXII artiklassa vahvistettujen yleissopimuksen tavoitteiden saavuttamisen; tai
- h) harjoittanut kalastustoimintaa CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden tavoitteiden saavuttamisen vaarantavalla tavalla yleissopimuksen alueella sellaisten saarien lähivesillä, joita koskevan valtiosuvereniteetin kaikki sopimuspuolet tunnustavat.”
- 16) Korvataan 30 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:
- ”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti, jotta
- a) edellä 3 artiklassa tarkoitettua erityiskalastuslupaa ei myönnetä laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatta jätettyä kalastusta harjoittavien alusten luettelossa mainituille yhteisön kalastusaluksille yleissopimuksen alueella kalastamista varten;
- b) laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatta jätettyä kalastusta harjoittavien alusten luettelossa mainituille kalastusaluksille ei myönnetä lisenssiä tai erityiskalastuslupaa jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä kalastamista varten;
- c) laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatta jätettyä kalastusta harjoittavien alusten luettelossa mainitut alukset eivät saa purjehtia niiden lipun alla;
- d) laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatta jätettyä kalastusta harjoittavien alusten luettelossa mainituilta aluksilta olisi kiellettävä pääsy satamiin paitsi jos on kyse lain noudattamisen valvontaa koskevista taikka ylivoimaisen esteen tai avun toimittamisen aluksille tai kyseisillä aluksilla oleville henkilöille vaara- tai hätätilanteessa edellyttämistä toimenpiteistä. Alukset, joiden annetaan tulla satamaan, on tarkastettava 27 artiklan mukaisesti.
- e) kun näiden alusten annetaan tulla satamaan:
- i) asiakirjat ja muut tiedot, tarvittaessa myös *Dissostichus*-suvun lajien saalistodistukset, tutkitaan sen toteutukseksi, miltä alueelta saalis on pyydetty; jos alkuperää ei voida riittävän tarkasti varmistaa, saalis otetaan haltuun tai saaliin purkaminen tai jälleenlaivaminen kielletään; ja
- ii) mahdollisuuksien mukaan
- mikäli todetaan, että saalis on pyydetty CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden vastaisesti, saalis takavarikoidaan,
- kaikki tuki näille aluksille, mukaan lukien tankkaus-, täydennys- ja korjaustoimet muussa kuin hätätapauksessa, kielletään;
- f) tuojia, rahdinkuljettajia ja muita asiaan liittyviä toimijoita kehoitetaan olemaan käymättä kauppaa laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatta jätettyä kalastusta harjoittavien alusten luettelossa olevien alusten pyytämistä kalansaaliista ja jälleenlaivaamatta niitä.
2. Kielletään seuraavat toimet:
- a) poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 11 artiklassa säädetään, yhteisön kalastusalusten, tukialusten, tankkausalusten, emäalusten ja lastialusten osallistuminen tavalla tai toisella jälleenlaivauksiin tai yhteisiin kalastustoimiin laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatta jätettyä kalastusta harjoittavien alusten luettelossa mainittujen alusten kanssa, tällaisten toimien tukeminen tai tällaisten alusten täydennys;
- b) laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatta jätettyä kalastusta harjoittavien alusten luettelossa mainittujen alusten rahtaaminen;
- c) *Dissostichus*-suvun lajien tuonti, vienti tai jälleenvienti laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatta jätettyä kalastusta harjoittavien alusten luettelossa mainituilta aluksilta.”

17) Korvataan 31 artikla seuraavasti:

”31 artikla

Suunnitelma, jolla pyritään edistämään CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden noudattamista kansalaisten toimesta

1. Jäsenvaltioiden on, rajoittamatta lippuvaltion ensisijaista vastuuta, ja jollei niiden sovellettavasta lainsäädännöstä muuta johdu ja sen mukaisesti, toteutettava aiheelliset toimenpiteet:

- a) tarkastaakseen, onko niiden lainkäyttövaltaan kuuluva luonnollinen tai oikeushenkilö harjoittanut 28 artiklassa kuvattua laitonta, sääntelemätöntä ja ilmoittamatta jätettyä kalastusta;
- b) toteuttaakseen aiheellisia toimia vastauksena a alakohdassa tarkoitetuille todetuille toimille; ja

c) toimiakseen yhteistyössä a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden ja toimien täytäntöönpanemiseksi. Tätä varten jäsenvaltioiden asianomaiset virastot voivat toimia yhteistyössä CCAMLR:n säilyttämistoimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi ja edistää niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien elinkeinoalojen yhteistyötä.

2. Tämän säilyttämistoimenpiteen täytäntöönpanon edistämiseksi jäsenvaltioiden on toimitettava selvitykset 1 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä CCAMLR:n sihteeristölle ja sopimuspuolille sekä muille kuin sopimuspuolille, jotka toimivat CCAMLR:n kanssa yhteistyössä *Dissostichus*-suvun lajien saaliiden dokumentointijärjestelyn täytäntöönpanemiseksi, hyvissä ajoin ja siten, että komissiolle toimitetaan jäljennös.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2007.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. PEREIRA

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1100/2007,
annettu 18 päivänä syyskuuta 2007,
Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

tävän käytön turvaamiseksi. Päätökset olisi tehtävä mahdollisimman lähellä niitä paikkoja, joissa ankeriasta hyödynnetään. Etusija olisi annettava toimille, joita jäsenvaltiot toteuttavat laitimalla alueellisiin ja paikallisiin olosuhteisiin mukautettuja ankeriaanhoitosuunnitelmia.

(1) Neuvosto antoi 19 päivänä heinäkuuta 2004 päätelmät, jotka koskevat yhteisön toimintasuunnitelman kehittämisestä Euroopan ankeriaskannan hoitamiseksi 1 päivänä lokakuuta 2003 annettua komission tiedonantoa neuvostolle ja Euroopan parlamentille. Päätelmiin sisältyy pyyntö komissiolle tehdä Euroopan ankeriaskannan pitkän aikavälin hoitoa koskevia ehdotuksia.

(2) Euroopan parlamentti hyväksyi 15 päivänä marraskuuta 2005 päätöslauselman, jossa komissiota pyydettiin välittömästi tekemään ehdotus Euroopan ankeriaskannan elvyttämistä koskevaksi asetukseksi.

(3) Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) tuoreimman Euroopan ankeriaskantaa koskevan tieteellisen lausunnon mukaan kanta alittaa turvalliset biologiset rajat, eikä nykyinen kalastus ole kestävä. ICES suosittelee, että koko Euroopan ankeriaskannalle laaditaan kiireellisesti elvytysuunnitelma ja että kannan hyödyntäminen ja muu kalastukseen tai kyseiseen kantaan vaikuttava ihmisen toiminta rajoitetaan mahdollisimman vähiin.

(4) Yhteisössä on monenlaisia olosuhteita ja tarpeita, jotka edellyttävät erilaisia erityisratkaisuja. Tämä moninaisuus olisi otettava huomioon suunniteltaessa ja toteutettaessa toimenpiteitä Euroopan ankeriaskannan suojelun ja kes-

(5) Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetulla direktiivillä 92/43/EY ⁽²⁾ ja yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/60/EY ⁽³⁾ pyritään muun muassa suojelemaan, säilyttämään ja parantamaan vesiympäristöä, jossa ankerias viettää osan elinkaarestaan, ja tämän asetuksen ja mainittujen direktiivien nojalla toteutettavien toimenpiteiden koordinointi ja yhdenmukaisuus on tarpeen varmistaa. Ankeriaanhoitosuunnitelmien olisi erityisesti katettava vesistöalueet, jotka on määritelty direktiivin 2000/60/EY mukaisesti.

(6) Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteiden tuloksellisuus edellyttää tiivistä yhteistyötä ja yhtenäistä toimintaa yhteisön ja jäsenvaltioiden tasolla sekä paikallisella ja alueellisella tasolla samoin kuin asianomaiselle julkiselle sektorille tiedottamista, sen kuulemista ja sen osallistumista. Tässä yhteydessä ankeriaanhoitosuunnitelmien tehokasta täytäntöönpanoa voidaan edistää Euroopan kalatalousraha-

(7) Jos jäsenvaltion kansallisella alueella sijaitsevia vesistö-alueita ei voida nimetä ja määritellä ankeriaan luonnolliseksi elinympäristöksi, kyseinen jäsenvaltio olisi voitava vapauttaa velvoitteesta laatia ankeriaanhoitosuunnitelma.

(8) Ankeriaskannan elvytystoimenpiteiden tehokkuuden ja tasapuolisuuden varmistamiseksi on tarpeen, että jäsenvaltiot määrittelevät toteutettavat toimenpiteet ja niiden kattamat alueet sekä huolehtivat näiden tietojen laajasta levittämisestä ja toimenpiteiden tehokkuuden arvioinnista.

(9) Komission olisi hyväksyttävä ankeriaanhoitosuunnitelmat tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean teknisen ja tieteellisen arvion perusteella.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 16. toukokuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/105/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 368).

⁽³⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

- (10) Sellaisilla vesistöalueilla, joilla kalastuksella ja muilla ankeriaisiin vaikuttavilla ihmisen toimilla voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia, kaikki ohjelmat ja toimenpiteet olisi koordinoitava koko vesistöalueen osalta. Koordinointi ei kuitenkaan saa viivästyttää ankeriaanhoitosuunnitelmien kansallisten toimenpiteiden pikaista käyttöönottoa. Yhteisön rajojen ulkopuolelle ulottuvien vesistöalueiden osalta yhteisön olisi pyrittävä varmistamaan asianmukainen koordinointi asianomaisten kolmansien maiden kanssa.
- (11) Sekä yhteisössä että yhteisön ulkopuolella tehtävän rajat ylittävän koordinoinnin yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota Itämereen sekä direktiivin 2000/60/EY soveltamisalan ulkopuolisiin Euroopan rannikkovesiin. Tällainen koordinoitutarve ei kuitenkaan saisi estää jäsenvaltioita toteuttamasta kiireellisiä toimia.
- (12) Näin ollen ankeriaanhoitosuunnitelman osana olisi toteutettava erityisiä toimenpiteitä Euroopan vesiin laskettavien alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden määrän lisäämiseksi sekä alle 20 senttimetriä pitkien ankerioiden siirtämiseksi kantojen elvyttämistä varten.
- (13) Vuosittain pyydetävistä alle 12 senttimetriä pitkistä ankeriaista 60 prosenttia olisi varattava istutukseen 31 päivään heinäkuuta 2013 mennessä. Alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden markkinahintojen kehitystä olisi seurattava vuosittain. Jos jäsenvaltioiden määrittelemillä ankeriasvesistöalueilla istutukseen käytettävien alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden keskimääräinen markkinahinta laskee merkittävästi muihin tarkoituksiin käytettävien alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden hintaan verrattuna, komissio olisi valtuutettava toteuttamaan tarkoituksenmukaisia toimia, joihin voi kuulua istutukseen varattavien alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden prosenttiosuuden tilapäinen alentaminen.
- (14) Ankeriassaaliita, jotka pyydetään jäsenvaltioiden määrittelemien ankeriaan luonnollisen elinympäristön muodostavien ankeriasvesistöalueiden rajojen merenpuoleisilla yhteisön vesillä, olisi vähennettävä asteittain vähentämällä pyyntiponnistusta tai saaliita vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräisestä pyyntiponnistuksesta tai saaliista.
- (15) Jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella komission olisi laadittava kertomus ankeriaanhoitosuunnitelmien täytäntöönpanon tuloksista ja tarvittaessa ehdotettava aiheellisia toimenpiteitä, joilla Euroopan ankerias-kanta suurella todennäköisyydellä elpyisi.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi luotava valvonta- ja tarkkailujärjestelmä, joka on mukautettu sisävesikalastuksessa jo vallit-

seviin olosuhteisiin ja sen yhteydessä sovellettavaan sää-döskehykseen yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovelletta-vasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾ mu-kaisesti. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi toimitettava tiettyjä kaupallista ja virkistyskalastusta koskevia tietoja ja arvioita tukemaan tarvittaessa ankeriaanhoitosuunnitel-mia koskevaa raportointia ja arviointia sekä valvonta- ja täytäntöönpanotoimia. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi toteu-tettava toimia valvonnan ja täytäntöönpanon varmistami-seksi ankeriaan tuonnin ja viennin osalta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

1. Tällä asetuksella vahvistetaan puitteet *Anguilla anguilla* -lajin Euroopan ankeriaskannan suojelulle ja kestäväälle käytölle yhteisön vesillä, jäsenvaltioiden rannikkolaguuneissa, jokisuis-toissa sekä joissa ja niihin yhteydessä olevissa sisävesissä, jotka laskevat mereen ICES-suuralueilla III, IV, VI, VII, VIII ja IX, tai Välimereen.

2. Mustanmeren ja siihen yhdistyvien vesistöalueiden osalta komissio tekee tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa kuultuaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestä-västä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽²⁾ 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 31 päivään joulukuuta 2007 mennessä päätöksen siitä, ovatko kyseiset vesialueet tämän asetuksen 3 artiklan mu-kaisesti eurooppalaisen ankeriaan luonnollisia elinympäristöjä.

3. Tämän asetuksen mukaisten toimenpiteiden hyväksyminen ja toteuttaminen eivät vaikuta direktiivien 92/43/ETY ja 2000/60/EY asiaa koskevien säännösten soveltamiseen.

2 artikla

Ankeriaanhoitosuunnitelmien vahvistaminen

1. Jäsenvaltioiden on yksilöitävä ja määriteltävä niiden kan-sallisella alueella sijaitsevat yksittäiset vesistöalueet, jotka ovat eurooppalaisen ankeriaan luonnollisia elinympäristöjä (jäljem-pänä 'ankeriasvesistöalueita'), joihin voi kuulua merialueita. Jä-senvaltio voi asianmukaisin perustein määritellä koko sen kan-sallisen alueen tai olemassa olevan alueellisen hallintoyksikön yhdeksi ankeriasvesistöalueeksi.

⁽¹⁾ EUVL L 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1967/2006 (EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11, oikaisu EUVL L 36, 8.2.2007, s. 6).

⁽²⁾ EUVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

2. Ankeriasvesistöalueita määritellessään jäsenvaltioiden on otettava mahdollisimman tarkoin huomioon direktiivin 2000/60/EY 3 artiklassa tarkoitetut hallinnolliset järjestelyt.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava jokaiselle 1 kohdan mukaisesti määritellylle ankeriasvesistöalueelle ankeriaanhoitosuunnitelma.

4. Kunkin ankeriaanhoitosuunnitelman tavoitteena on vähentää ihmisen toiminnan aiheuttamaa kuolleisuutta ja siten mahdollistaa se, että vähintään 40 prosenttia hopea-ankeriaiden biomassasta pääsee suurella todennäköisyydellä kutuvaellukselle verrattuna kutuvaellukselle pääsyä koskevaan parhaaseen arvioon, joka olisi toteutunut, jos ihmisen toiminnan vaikutukset eivät olisi vaikuttaneet kantaan. Ankeriaanhoitosuunnitelma on laadittava, jotta edellä mainittu tavoite saavutetaan pitkällä aikavälillä.

5. Kutuvaellukselle pääsyn tavoitetaso määritellään yhdellä tai useammalla seuraavista kolmesta tavasta, ottaen huomioon kustakin ankeriasvesistöalueesta saatavilla olevat tiedot:

- a) soveltuvimpana ajankohtana ennen vuotta 1980 kerättyjen tietojen käyttö, edellyttäen, että kelvollisia tietoja on saatavilla riittävästi;
- b) elinympäristöön perustuva arvio potentiaalisesta ankeriaan tuotannosta, jos ihmisen toiminnan aiheuttamia kuolleisuustekijöitä ei ole; tai
- c) suhteessa samanlaisten vesistöalueiden ekologiaan ja hydrografiaan.

6. Kussakin ankeriaanhoitosuunnitelmassa on oltava kuvaus ja analyysi ankeriaspopulaation nykytilasta ankeriasvesistöalueella suhteessa 4 kohdassa asetettuun kutuvaellukselle pääsyä koskevaan tavoitetasoon.

7. Kussakin ankeriaanhoitosuunnitelmassa on ilmoitettava toimenpiteet 4 kohdassa asetetun tavoitteen saavuttamiseksi, seuraamiseksi ja todentamiseksi. Jäsenvaltiot voivat määritellä keinot paikallisten ja alueellisten olosuhteiden mukaisesti.

8. Ankeriaanhoitosuunnitelma voi sisältää seuraavat toimenpiteet, mutta ei rajoitu niihin:

— kaupallisen kalastuksen vähentäminen,

— virkistyskalastuksen rajoittaminen,

— ankeriaskannan elvyttämistoimenpiteet,

— rakenteelliset toimenpiteet jokien saattamiseksi kulkukelpoiksi ja niiden elinympäristöjen parantamiseksi yhdessä muiden ympäristötoimenpiteiden kanssa,

— hopea-ankeriaiden kuljettaminen sisävesistä vesiin, joista ne voivat päästä vapaasti Sargassomereen,

— saalistajalajien torjunta,

— vesivoimaturbiinien pysäyttäminen tilapäisesti,

— vesiviljelyyn liittyvät toimenpiteet.

9. Kuhunkin ankeriaanhoitosuunnitelmaan on liitettävä aikataulu 4 kohdassa asetetun kutuvaellukselle pääsyä koskevan tavoitetason saavuttamiseksi vaiheittaista lähestymistapaa noudattaen ja oletetun rekrytointitason mukaan; tähän sisältyvät ankeriaanhoitosuunnitelman ensimmäisestä soveltamisvuodesta käytöön otettavat toimenpiteet.

10. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava ankeriaanhoitosuunnitelmansa puitteissa mahdollisimman pian tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä, joilla vähennetään kalastuksen ulkopuolisten tekijöiden kuten vesivoimaturbiinien, pumppujen ja saalistajalajien aiheuttamaa ankeriaan kuolleisuutta, ellei tämä ole tarpeellista suunnitelman tavoitteen saavuttamiseksi.

11. Kuhunkin ankeriaanhoitosuunnitelmaan on sisällyttävä kuvaus valvonta- ja täytäntöönpanotoimenpiteistä, joita sovelletaan muilla kuin yhteisön vesillä 10 artiklan mukaisesti.

12. Ankeriaanhoitosuunnitelma muodostaa Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006⁽¹⁾ 24 artiklan 1 kohdan v alakohdassa tarkoitetun yhteisön kalavarojen säilyttämistoimenpiteen puitteissa hyväksytyn kansallisen hoitosuunnitelman.

⁽¹⁾ EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.

3 artikla

Ankeriaanhoitosuunnitelman laatimisvelvoitetta koskeva poikkeus

1. Jäsenvaltio voidaan vapauttaa ankeriaanhoitosuunnitelman laatimisvelvoitteesta, mikäli toimitetaan asianmukaiset perustelut siitä, että tämän jäsenvaltion alueella sijaitsevat vesistöalueet tai merialueet eivät ole eurooppalaisen ankeriaan luonnollisia elinympäristöjä.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdan mukaisesti laadittu vapautushakemus komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2008.
3. Komissio hyväksyy vapautushakemuksen tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean tai muiden toimivaltaisten tieteellisten elimien teknisen ja tieteellisen arvion perusteella asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
4. Jos komissio hyväksyy vapautushakemuksen, kyseessä olevaan jäsenvaltioon ei sovelleta 4 artiklaa.

4 artikla

Ankeriaanhoitosuunnitelmien toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava 2 artiklan mukaisesti laaditut ankeriaanhoitosuunnitelmansa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008.
2. Jäsenvaltion, joka ei ole toimittanut ankeriaanhoitosuunnitelmaa komissiolle hyväksyttäväksi 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä, on joko vähennettävä pyyntiponnistusta vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen pyyntiponnistukseen verrattuna tai vähennettävä pyyntiponnistusta ankeriassaaliiden pienentämiseksi vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen saaliiseen verrattuna joko lyhentämällä ankeriaan kalastuskautta tai muilla keinoin. Kyseinen vähennys on pantava täytäntöön 1 päivästä tammikuuta 2009.
3. Tämän artiklan 2 kohdassa säädetty saaliiden pienentäminen voidaan korvata kokonaan tai osittain muita ihmisen toiminnan aiheuttamia kuolleisuustekijöitä koskevilla välittömillä toimenpiteillä, jotka mahdollistavat sen, että saaliiden pienentämisestä vastaava määrä vaeltavia hopea-ankeriaita voi päästä mereen kutemaan.

5 artikla

Ankeriaanhoitosuunnitelmien hyväksyminen ja täytäntöönpano

1. Komissio hyväksyy ankeriaanhoitosuunnitelmat tieteellisteknis-taloudellisen kalastuskomitean tai muiden toimivaltaisten

tieteellisten elimien teknisen ja tieteellisen arvion perusteella asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on pantava komission 1 kohdan mukaisesti hyväksymät ankeriaanhoitosuunnitelmat täytäntöön 1 päivästä heinäkuuta 2009 tai mahdollisimman pian ennen tätä päivämäärää.

3. Heinäkuun 1 päivästä 2009 tai sitä aikaisemmasta ankeriaanhoitosuunnitelman täytäntöönpanopäivästä alkaen *Anguilla anguilla* -lajin ankeriaan kalastaminen on sallittua koko vuoden, edellyttäen, että kalastus on komission 1 kohdan mukaisesti hyväksymän ankeriaanhoitosuunnitelman määräysten ja rajoitusten mukaista.

4. Jäsenvaltion, joka on toimittanut komissiolle hyväksyttäväksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008 ankeriaanhoitosuunnitelman, jota komissio ei voi hyväksyä 1 kohdan mukaisesti, on joko vähennettävä pyyntiponnistusta vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen pyyntiponnistukseen verrattuna tai vähennettävä pyyntiponnistusta ankeriassaaliiden pienentämiseksi vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen saaliiseen verrattuna joko lyhentämällä ankeriaan kalastuskautta tai muilla keinoin. Kyseinen vähennys on pantava täytäntöön kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä jättää suunnitelma hyväksymättä.

5. Tämän artiklan 4 kohdassa säädetty saaliiden pienentäminen voidaan korvata kokonaan tai osittain muita ihmisen toiminnan aiheuttamia kuolleisuustekijöitä koskevilla välittömillä toimenpiteillä, jotka mahdollistavat sen, että saaliiden vähentämisestä vastaava määrä vaeltavia hopea-ankeriaita voi päästä mereen kutemaan.

6. Siinä tapauksessa, että komissio ei voi hyväksyä ankeriaanhoitosuunnitelmaa, jäsenvaltio voi toimittaa tarkistetun suunnitelman kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä jättää suunnitelma hyväksymättä.

Tarkistettu ankeriaanhoitosuunnitelma on hyväksyttävä 1 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Edellä 4 kohdassa säädettyä saaliiden pienentämistavoitetta ei sovelleta, jos komissio hyväksyy tarkistetun suunnitelman.

6 artikla

Rajat ylittävät ankeriaanhoitosuunnitelmat

1. Useamman kuin yhden jäsenvaltion alueelle ulottuvien ankeriasvesistöalueiden osalta asianomaisten jäsenvaltioiden on laadittava ankeriaanhoitosuunnitelma yhdessä.

Jos koordinoinnista uhkaa aiheutua sellainen viive, että ankeriaanhoitosuunnitelmaa ei voida toimittaa ajoissa, jäsenvaltiot voivat toimittaa vesistöalueen kansallista osaansa koskevan ankeriaanhoitosuunnitelman.

2. Jos ankeriasvesistöalue ulottuu yhteisön alueen ulkopuolelle, asiaan liittyvien jäsenvaltioiden on pyrittävä laatimaan ankeriaanhoitosuunnitelma yhteistyössä kyseisten kolmansien maiden kanssa, ja alueellisten kalastusjärjestöjen toimivaltaa on kunnioitettava. Jos kyseiset kolmannet valtiot eivät ole mukana yhdessä laatimassa ankeriaanhoitosuunnitelmaa, asiaan liittyvät jäsenvaltiot voivat toimittaa ankeriaanhoitosuunnitelmat alueellaan sijaitsevan ankeriasvesistöalueen osalta, jotta 2 artiklan 4 kohdassa kutuvaellukselle säädetty tavoitetaso saavutetaan.

3. Edellä olevaa 2, 4 ja 5 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin rajat ylittäviin suunnitelmiin.

7 artikla

Ankeriaskannan elvytystoimenpiteet

1. Jos jäsenvaltio sallii alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden kalastuksen joko osana 2 artiklan mukaisesti vahvistettua ankeriaanhoitosuunnitelmaa tai 4 artiklan 2 kohdan tai 5 artiklan 4 kohdan mukaista pyyntiponnistuksen vähentämistä, sen on huolehdittava siitä, että vähintään 60 prosenttia kyseisessä jäsenvaltiossa kunakin vuonna pyydytyistä alle 12 senttimetriä pitkistä ankeriaista saatetaan markkinoille käytettäväksi ankeriaskannan elvyttämisessä jäsenvaltioiden 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemillä ankeriasvesistöalueilla, jotta hopea-ankerioiden kutuvaellukselle pääsy lisääntyisi.

2. Elvytykseen tarkoitettu 60 prosentin osuus on esitettävä 2 artiklan mukaisesti vahvistetussa ankeriaanhoitosuunnitelmassa. Hoitosuunnitelman ensimmäisenä soveltamisvuonna osuus on vähintään 35 prosenttia ja nousee asteittain vähintään viidellä prosentilla vuodessa. Edellä mainittu 60 prosentin taso on saavutettava 31 päivään heinäkuuta 2013 mennessä.

3. Jäsenvaltioiden on luotava tarkoituksenmukainen raportointijärjestelmä sen varmistamiseksi, että kukin 2 kohdassa säädetty prosenttiosuus pyydytyistä alle 12 senttimetriä pitkistä ankeriaista käytetään kannan elvytysohjelmaan.

4. Elvytystä varten tapahtuvan ankerioiden siirron on oltava osa 2 artiklassa määriteltyä ankeriaanhoitosuunnitelmaa. Suunnitelmissa on mainittava, millainen määrä alle 20 senttimetriä pitkiä ankeriaita on tarpeen elvytystä varten, jotta hopea-ankerioiden kutuvaellukselle pääsy lisääntyisi.

5. Komissio toimittaa neuvostolle vuosittain raportin alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden markkinahintojen kehityksestä. Kyseiset jäsenvaltiot perustavat sitä varten asianmukaisen järjestelmän hintojen seuraamiseksi ja toimittavat hinnoista vuosittain raportin komissiolle.

6. Jos kannan elvyttämiseen käytettävien ankerioiden keskimääräinen markkinahinta muihin tarkoituksiin käytettävien ankerioiden keskimääräiseen markkinahintaan verrattuna laskee merkittävästi, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle. Komissio toteuttaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tilanteen oikaisemiseksi tarvittavia toimia, joihin voi kuulua 2 kohdassa tarkoitettujen prosenttiosuuksien tilapäinen alentaminen.

7. Komissio toimittaa neuvostolle raportin 1 päivään heinäkuuta 2011 mennessä ja arvioi kannan elvyttämistoimenpiteitä, mukaan lukien markkinahintojen kehitys. Tämän arvion perusteella neuvosto päättää määränemmistöllä komission ehdotuksesta asianmukaisista toimenpiteistä kannan elvyttämistoimenpiteiden tasapainottamiseksi siten, että 2 kohdassa tarkoitettujen prosenttiosuudet saavutetaan.

8. Kannan elvyttäminen on katsottava asetuksen (EY) N:o 1198/2006 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi säilyttämistoimenpiteeksi, edellyttäen, että se

— on osa 2 artiklan mukaisesti vahvistettua ankeriaanhoitosuunnitelmaa,

— koskee alle 20 senttimetriä pitkiä ankeriaita, ja

— edistää 2 artiklan 4 kohdassa asetetun kutuvaellukselle pääsyä koskevan 40 prosentin tavoitetason saavuttamista.

8 artikla

Yhteisön vesiä koskevat toimenpiteet

1. Jos jäsenvaltio harjoittaa ankeriaan kalastusta yhteisön vesillä, on joko vähennettävä pyyntiponnistusta vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen pyyntiponnistukseen verrattuna tai vähennettävä pyyntiponnistusta ankeriassaaliiden pienentämiseksi vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen saaliiseen verrattuna. Saaliita on pienennettävä vähitellen siten, että alkutahti on 1 päivästä heinäkuuta 2009 alkaen 15 prosenttia vuodessa kahtena ensimmäisenä vuotena viiden vuoden pituisen jakson aikana.

2. Yhteisön vesillä tarkoitetaan 1 kohdassa jäsenvaltioiden 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemien ankeriaan luonnollisen elinympäristön muodostavien ankeriasvesistöalueiden rajojen merenpuoleisia vesiä.

9 artikla

Raportointi ja arviointi

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle raportti aluksi joka kolmas vuosi siten, että ensimmäinen raportti annetaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012. Kolmen joka kolmas vuosi toimitettavan raportin jälkeen raportti esitetään joka kuudes vuosi. Raporteista on käytävä ilmi suunnitelman seuranta, tehokkuus ja tulokset, ja niissä on erityisesti esitettävä seuraavat parhaat saatavilla olevat arviot:

- a) kunkin jäsenvaltion osalta se osuus hopea-ankerioiden biomassasta, joka pääsee kutemaan mereen, tai kyseisen jäsenvaltion alueelta osana merelle päin suuntautuvaa kutuvaellusta poistuvien hopea-ankerioiden biomass verrattuna kutuvaellukselle pääsyä koskevaan tavoitetasoon, josta säädetään 2 artiklan 4 kohdassa;
- b) ankeriasta pyytävien jäsenvaltioiden pyyntiponnistuksen taso sekä 4 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutettu pyyntiponnistuksen vähennys;
- c) kalastuksen ulkopuolisten kuolevuustekijöiden taso ja 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti toteutettu vähennys;
- d) alle 12 senttimetriä pitkien pyydettyjen ankerioiden määrä ja sen eri tarkoituksiin käytetyt osuudet.

2. Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka sisältää tilastollisen ja tieteellisen arvion ankeriaanhoitosuunnitelmien täytäntöönpanon tuloksista ja johon liittyy tieteellis-tekni- taloudellisen kalastuskomitean lausunto.

3. Komissio ehdottaa 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella tarvittavia toimenpiteitä, jotta Euroopan ankerias- kanta saataisiin suurella todennäköisyydellä elvytettyä, ja neu- vosto tekee määräenemmistöllä päätöksen vaihtoehtoisista toi- menpiteistä, jotta 2 artiklan 4 kohdassa kutuvaellukselle pääsille asetettu tavoitetaso saavutetaan tai 4 artiklan 2 kohdan tai 5 artiklan 4 kohdan mukainen pyyntiponnistuksen vähennys saa- daan aikaan.

10 artikla

Valvonta ja täytäntöönpano muilla kuin yhteisön vesillä

1. Jäsenvaltioiden on luotava valvonta- ja saaliiden seuranta- järjestelmä, joka on mukautettu olosuhteisiin ja sisävesikalastuk- seen jo sovellettavaan säädöskehykseen. Järjestelmän on oltava neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 asiaa koskevien sään- nösten mukainen.

2. Valvonta- ja saaliiden seurantarjestelmässä on oltava pe- rusteellinen kuvaus kalastusoikeuksien jakojärjestelmistä ankeri- aan vesistöalueilla, jotka ovat jäsenvaltioiden 2 artiklan 1 koh- dan mukaisesti määrittelemiä ankeriaan luonnollisia elinympä- ristöjä, mukaan lukien yksityisomistuksessa olevat vesialueet.

11 artikla

Kalastustoimintaa koskevat tiedot

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava 1 päivään tammikuuta 2009 mennessä seuraavat kaupallista kalastustoimintaa koskevat tiedot:

- luettelo kaikista sen lipun alla purjehtivista kalastusaluksista, joilla on lupa kalastaa ankeriasta yhteisön vesillä 8 artiklan mukaisesti aluksen kokonaispituudesta riippumatta;
- luettelo kaikista kalastusaluksista, kaupallisista yksiköistä tai kalastajista, joilla on lupa kalastaa ankeriasta ankeriasvesistö- alueilla, jotka ovat jäsenvaltioiden 2 artiklan 1 kohdan mu- kaisesti määrittelemiä ankeriaan luonnollisia elinympäristöjä;
- luettelo kaikista huutokauppakeskuksista tai muista elimistä tai henkilöistä, joille jäsenvaltiot ovat antaneet luvan saattaa ankeriaat ensimmäistä kertaa markkinoille.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava säännöllisesti arvio vapaa- ajan kalastajien määrästä ja heidän ankeriassaalistaan.

3. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä toimitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

12 artikla

Valvonta ja täytäntöönpano ankeriaan tuonnin ja viennin osalta

Jäsenvaltioiden on 1 päivään heinäkuuta 2009 mennessä

- toteutettava tarvittavat toimenpiteet kaikkien elävien alueel- leen tuotavien tai sieltä vietävien ankerioiden alkuperän mää- rittämiseksi ja jäljitettävyyden varmistamiseksi,
- todettava, onko yhteisön alueelta kalastetut ja näiden jäsen- valtioiden alueelta viedyt ankeriaat pyydetty yhteisön säilyt- tämistöimenpiteiden mukaisesti,
- toteutettava toimenpiteitä sen toteamiseksi, onko asiaan liit- tyvän alueellisen kalastusjärjestön vesiltä kalastetut ja näiden jäsenvaltioiden alueelle tuodut ankeriaat pyydetty kyseisessä alueellisessa kalastusjärjestössä hyväksyttyjä sääntöjä vastaa- valla tavalla.

*13 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2007.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. PEREIRA

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1101/2007,
annettu 21 päivänä syyskuuta 2007,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierron monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä syyskuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä syyskuuta 2007.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 756/2007 (EUVL L 172, 30.6.2007, s. 41).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 21 päivänä syyskuuta 2007 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	MK	78,7
	TR	85,0
	XK	55,1
	XS	67,1
	ZZ	71,5
0707 00 05	JO	151,2
	MK	29,6
	TR	132,0
	ZZ	104,3
0709 90 70	IL	51,9
	TR	106,7
	ZZ	79,3
0805 50 10	AR	66,7
	UY	82,6
	ZA	72,1
	ZZ	73,8
0806 10 10	IL	65,2
	TR	106,4
	ZZ	85,8
0808 10 80	AU	196,6
	CL	38,6
	CN	79,8
	NZ	94,6
	US	96,4
	ZA	83,3
	ZZ	98,2
0808 20 50	CN	59,6
	TR	122,3
	ZA	105,6
	ZZ	95,8
0809 30 10, 0809 30 90	TR	152,3
	US	194,7
	ZZ	173,5
0809 40 05	BA	49,8
	IL	113,5
	TR	107,3
	ZZ	90,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

OIKAISUJA

Oikaistaan neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 723/2004, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2004, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 124, 27. huhtikuuta 2004)

Sivulla 16, liitteessä I olevan 41 kohdan b alakohdassa (41 artiklan 3 kohdan kuudennen, seitsemännen, kahdeksannen ja yhdeksännen alakohdan muutos):

korvataan: "liitteessä XI olevassa 3 artiklan 5 kohdassa säädettyä painotusta, joka"

seuraavasti: "liitteessä XI olevan 3 artiklan 5 kohdan a alakohdassa säädettyä painotusta, joka".

Sivulla 18, liitteessä I olevassa 45 kohdassa (korvaavan 45 artiklan 2 kohta):

korvataan: "Näissä on edellytettävä, että virkamiehille on annettava mahdollisuus kolmannen kielen koulutukseen sekä vahvistettava yksityiskohtaiset säännökset liitteessä III olevan 7 artiklan 2 kohdan d alakohdan arvioimiseksi, että virkamies kykenee työskentelemään kolmannella kielellä."

seuraavasti: "Näissä on edellytettävä, että virkamiehille on annettava mahdollisuus kolmannen kielen opiskeluun sekä vahvistettava yksityiskohtaiset säännökset liitteessä III olevan 7 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti sen arvioimiseksi, että virkamies kykenee työskentelemään kolmannella kielellä."

Sivulla 39, liitteessä I olevan 97 kohdan g alakohdassa (liitteessä VII olevan 7 artiklan 2 kohdan muutos):

korvataan: "1. Korvaus suoritetaan",

seuraavasti: "2. Korvaus suoritetaan".

Sivulla 57, liitteessä I olevan 100 kohdan f alakohdan ii alakohdan b alakohdassa (liitteessä X olevan 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan muutos):

korvataan: "b) poistetaan toinen virke."

seuraavasti: "b) poistetaan toinen ja kolmas virke."

Sivulla 58, liitteessä I olevan 100 kohdan m alakohdassa (liitteessä X olevan 21 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan muutos):

korvataan: "b) henkilökohtaisten tavaroiden kuljetus tai kalustuksen varastointi, kun muutto tapahtuu kalustettuun asuntoon."

seuraavasti: "b) henkilökohtaisten tavaroiden kuljetus ja kalustuksen varastointi, kun muutto tapahtuu kalustettuun asuntoon."

Sivulla 85, liitteessä I olevassa 102 kohdassa (uudessa liitteessä XIII olevan 20 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta):

korvataan: "liitteessä XI olevan 3 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa mainittujen"

seuraavasti: "liitteessä XI olevan 3 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa mainittujen".

Oikaistaan neuvoston asetus (Euratom, EHTY, ETY) N:o 1473/72, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1972, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta annetun asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 muuttamisesta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 160, 16. heinäkuuta 1972)

(Suomenkielinen erityispainos, Alue 1, Nide 1, s. 79)

Sivulla 84, 38 artiklassa (henkilöstösääntöjen korvatus 90 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luettelma-kohdassa):

korvataan: "...; kuitenkin jos yksilöön kohdistuva toimenpide sisältää valituksen muuta henkilöä kohtaan, määräaika ..."

seuraavasti: "...; kuitenkin, jos yksilöön kohdistuva toimenpide vaikuttaa kielteisesti muuhun henkilöön, määräaika ...".

Sivulla 85, 39 artiklassa (henkilöstösääntöjen korvatus 91 artiklan 1 kohdassa):

korvataan: "... sellaisen toimenpiteen laillisuutta, joka käsittää 90 artiklan 2 kohdan mukaisen kyseistä henkilöä vastaan tehdyn valituksen."

seuraavasti: "... sellaisen toimenpiteen laillisuutta, joka 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla vaikuttaa kielteisesti kyseiseen henkilöön."
